

РЕШЕНИЕ

№ 7499

гр. София, 05.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **11319** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят К. Е. Д., [ЕГН] с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] оспорва Заповед № 318 от 24.10.2024 г. на ПИ в група ОРР, сектор ОП при 02 РУ-СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.Б от ЗДвП.

Счита, че заповедта е незаконосъобразна, поради което моли съдът да я отмени. Счита, че заповедта е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и на целта на закона. Претендира разноси.

Ответникът ПИ в група ОРР, сектор ОП при 02 РУ-СДВР редовно призован за производство не се явява, представлява се от юрк.Г., взима становище по жалбата. Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 318 от 24.10.2024 г. на ПИ в група ОРР, сектор ОП при 02 РУ-СДВР спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171 т.1 б.Б от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за регистрация на МПС както и регистрационни табели на автомобила за срок от 6 месеца. В заповедта е посочено, че на 24.10.2024 г. против Д. Г. К. е съставен АУАН № 1062461, затова, че в 09.23 часа в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица] към [жк], [жилищен адрес] управлява л.а. „Тойота-Корола“ с рег. [рег.номер на МПС] след

употреба на алкохол установено с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с инв.№ 0144, което е отчело положителен резултат-0.56 промила в издишания въздух. Издаден е Талон за Медицинско Изследване № 288075 от 24.10.2024 г. за МБАЛ Св.А. и 8 бр. стикери с №А100895.

Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 24.10.2024 г. Жалбата до съда е постъпила на дата 01.11.2024 г., поради което е и допустима.

От правна страна Съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в [АПК](#) преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – ПИ в група ОРР, сектор ОП при 02 РУ-СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по [ЗДвП](#) съгласно приложената Заповед №6400/07.07.2023 г. на Директора на СДВР и № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з-4576/01.06.2022 г. на Директора на СДВР.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 т.1 б.Б от ЗДвП.

При издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Доводите в жалбата за нарушение на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#) са основателни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият не стори това по убедителен начин. От приетите писмени доказателства по преписката се установява следната фактическа обстановка-на 24.10.2024г. против К. Е. Д. е съставен АУАН № 1062461, за това, че в 09.23часа, в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към[жк], [жилищен адрес] управлява л.а. „Тойота-Корола“ с рег. [рег.номер на МПС] след употреба на алкохол установено с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с инв.№ 0144, което е отчело положителен резултат-0.56 промила в издишания въздух. Издаден бил Талон за Медицинско изследване № 288075 за МБАЛ Св.А.. Представените писмени доказателства в рамките на проведеното съдебно заседание сочат на различна фактическа обстановка.От представените мотивирана резолюция № 24-4332-М002859/28.10.2024г. за прекратяване на административно наказателното производство на Началник Група

СДВР-ОПП и приложения към нея ПХЕ № 742/25.10.2024г. на МБАЛ Св.А. се установява, че въз основа на издадения му талон за медицинско изследване № 288075 К. Е. Д. се е явил в УМБАЛ Св.А. и е дал кръвна проба за изследване на наличието на алкохол.Изследването на кръвната проба е дала резултат-наличие на етилов алкохол в количество 0.29 промила т.е. Д. не е употребил алкохол над допустимите стойности към датата на която е бил спрян за проверка 24.10.2024 г.Именно поради тази причина и административно наказващия орган е прекратил преписката по налагане на наказание по чл.174 ал.1 т.1 от ЗДвП.

Съгласно чл.171 т.1 б.Б от ЗДвП, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи. От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на дата 24.10.2024 г. К. Д. е управлявал моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта-0.29 промила.Изискването на закона- чл.171 т.1 б.Б от ЗДвП тази концентрация да е над 0.5 на хиляда. В случая поради общественото недоверие в достоверността на техническите средства, жалбоподателят е отишъл в изпълнение на дадения му талон за кръвна проба в УМБАЛ Св.А. и там е дал в законоустановения срок кръвна проба, чийто химически анализ е показал концентрация на алкохол 0.29 промила.Това също така е послужило и на органа да прекрати административно наказателното производство спрямо Д. за нарушение по чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, но не са спазени изискванията за неговата законосъобразност по [чл. 146 от АПК](#). Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона,но при неизяснена фактическа обстановка, която не отговаря на изискванията на чл.171 т.1 б.Б от ЗДвП.За да се гарантира изпълнението на същата разпоредба е следвало да се изчакат резултатите от проведената химическа експертиза, която безспорно е доказала концентрацията на алкохол в кръвта.От изложеното по-горе обаче става ясно, че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в противоречие с материалноправните разпоредби-чл.171 т.1 б.Б от ЗДвП.

При този изход от спора основателна е претенцията за присъждане на адвокатско възнаграждение, съгласно чл.143 ал.1 АПК, съдът уважава в цялост, а именно – в размер на 1010.00 лв.

С оглед на всичко изложено по горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е основателно и същата следва да се отмени.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на К. Е. Д., [ЕГН] с адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] Заповед № 318 от 24.10.2024 г. на ПИ в група ОРР, сектор ОП при 02 РУ-СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 т.1 б.б от ЗДвП.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на К. Е. Д., [ЕГН] сумата от 1010.00 лв. /хиляда и десет/ лева, адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172 от ЗДвП.

СЪДИЯ: